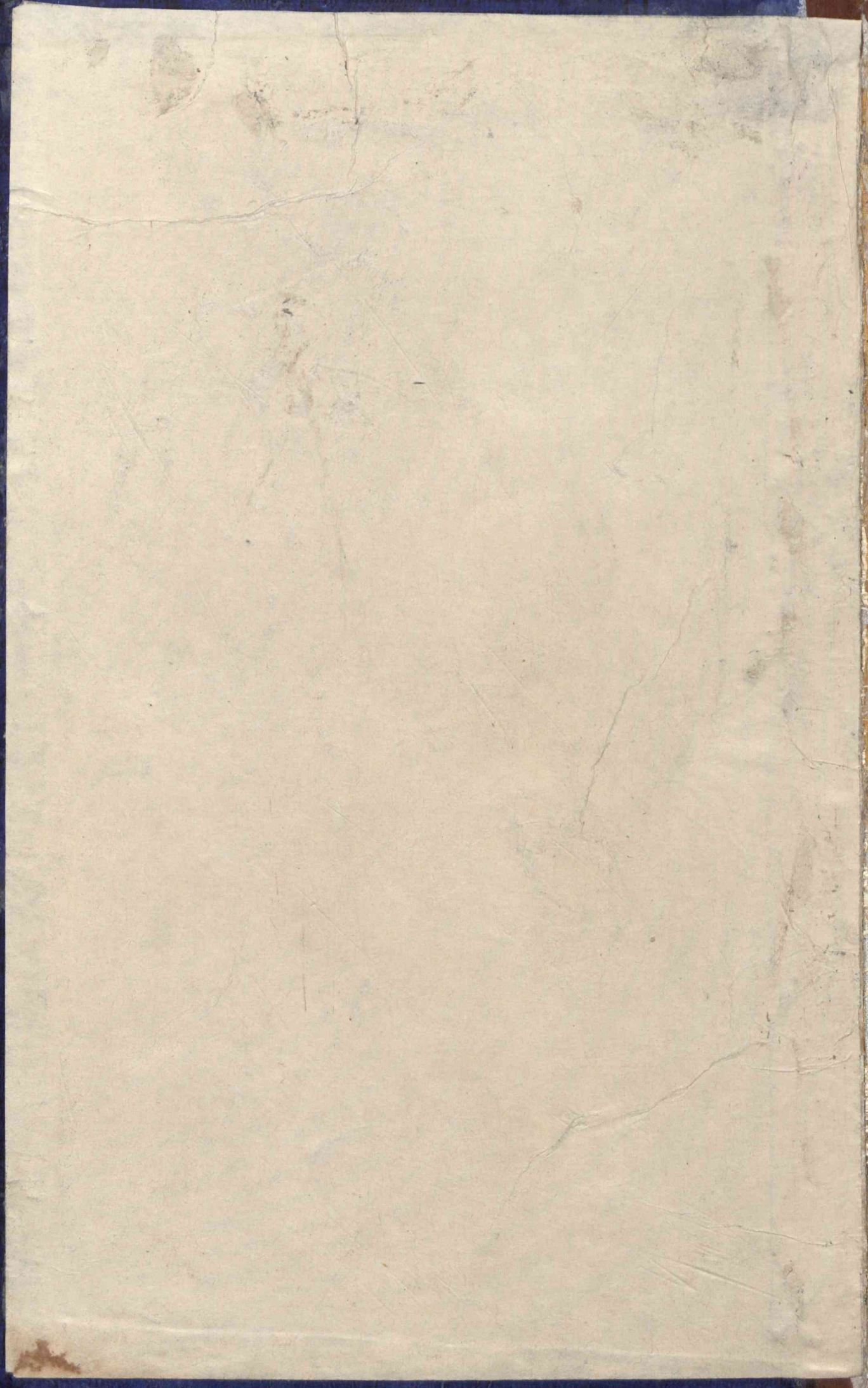

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

FORTVNNA LIGA

Albo
Sprzysiężonych Affektow

WIECZNY OBOWIĄZEK

Zkolligowanych Domow

J. W. I. M. P. XAWIERA

POTOCKIEGO

STAROSTY SOKALSKIEGO &c. &c.

J. W. I. M. P. ELZBIETY

BRANICKIEY

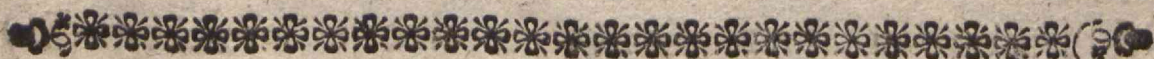
WOIEWODZANKI PODLASKIEY &c. &c.

Przy Wesołych Hymeneusza Okrzykach
Zwiążym Appollina Wierszem

Od Zniewolonego Dobroczyńnościami Collegium
Krasnostawskiego Societatis JESU.

O G Ł O S Z O N A

Roku ktorego się znaturą ludzką Bog zkolligował
1723.

W L U B L I N I E

w Drukarni Collegium Lubelskiego Soc: JESU

St. 3271

NA HERBOWNY KLEYNOT
JASNIE WIELMOZNEY JMOSCI PANNY
W O I E W O D Z A N K I

I.

Gryf przy złotey Fortunie pilnym Strożem czuie
A u BRANICKICH czego ostrożnie pilnuie?
Nie trudney, iednym słowem zbędę wątpliwości,
Gdy powiem: Dom BRANICKICH Stroj złotey
wolności.

II.

Uzbroiony Ostrymi Gryf BRANICKICH Spony
Naco? Oyczyznie doda skwapliwey Obrony.
Wnieś Oyczyzno, BRANICKICH iakcie Dom miłue
Kiedy cie na krok, lotny Gryf nie odstępuie

III.

Gdy Twoie Zaślubiny Hymen Swiatu głosi;
Dla czego Gryf do gory lotne Skrzydła wznosi?
Jak widzę, Gryf Herbowny porozumiał sprawę
Jsamę z Twym Jmieniem chce przelecieć sławę

IV.

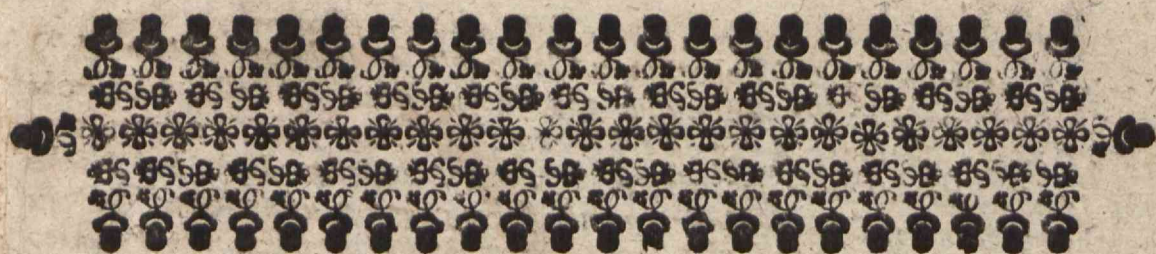
Złożmy podłe nadzieie; iuż zła mija chwila
Kiedy się Gryf Oyczyły BRANICKIEY przymila
Złote Spezy BRANICKA Swiatu obiecuie,
Więc Gryf Skarbu Złotego rad chętnie pilnuie

V.

Gdy się Gryf w niesmiertelney sławy wdziera Progi
Krzyż POTOCKICH szczęśliwey stał się Wodzem
drogi.

Będiesz WIELMOZNA PANNO piękny progress
miała

Gdyć Fortuna tym Krzyżem drogę przeżegnała

JASNIE WIELMOZNA MOSCIA PANNÓ
WOIEWODZANKO

Krównieysz w Tobie nizeli Tyberyusza skarb znayduie Honor. I: W: POTOCKICH Krzyzem naznaczony. Wszak nietylko Główny Cnoty Twoiey Aestymator F: W: I: P: Stárosta Sokalski, ale y cały Swiat wielki Ci, czy to złotych talentow, czy Świętney Parenteli splendorow, czy też liczney kolligacyi zbior przyznaje. Wrodzonymi przymiotami Niebieskie przechodziś Pandory? Świętną Pomu Parentelą wyiskrzone gaśiś gwiazdy, y więczehy Cię złotym nie bacować PILAWA? Jednak wiedzieć trzeba, że nieslepey Fortuny trybut, ale winną Osobie Twoiey przynosić Honor daninę F; W: M: P: WOIEWODZANKO. Niemogła Cię choyniey udarować Fortuna, iako ym Polskiego Swiata kleynotem. Ten to Kosztowny Oyczyźnie naszymy potyka Cię PILAWA, Ktorego w Sercu nosić będziesz, iako przyiacielkie affekta kotentuiący prezent. Kiedy zaś do serca złotego PILAWĘ tulić będziesz, niech wie Swiat cały, że w Tobie pánuią cnoty, a Ty między niemi prym y Senatorskie bierziesz miejsce. Wszak ci do tego permise daia Suffragium wysokie przymioty. Przezacna Radowitość, równy wymowy y dowcipu poler. Słyseć cię F: W: WOIEWODZANKO poważnie mowiącą, tak wdzięczną rozmawiaś swadą, iakoby Ci sama mądrość dyktowata słowa, a Etezye ukladaly mowę; F trzeba by złotem odlewać słowa, gdyby ich ust twoich koral na sluchajacych nierysował sercu. Lubo zaś dość skromna wymowa twoia, iednak za nią choyną ręką Pániska odpowiada, gdy złotem do cisnacych się pod Pániską protekcyą, obficie mowisz. Niezfatyguité Panieńskiey ręki lub usłaniczna ubogich

ulogich importuniaszele importun u Ciebie, kto do taskawey kołace reki)
 tegoś ry F: W: M: P: W: ani nusu, gdy choyne rozdaięś taski, iakbyś ob-
 fitą odbierała daninę. A zgoła takby mnie w słowa y sensa rozrzutnym
 bydź trzeba, iako Twoja szczerota. Sama zaś Świętey dusze ku Niebu
 przychylność, całe Cię niepamiętną na siebie czyni y ustawiczna o Bogu
 pamięć zapominać o sobie dopuścza. Niemieyszyć bynajmniey Pańskiej
 powagi Religia, lub Cię pokornie przed Świętych Oltarzami zniża, nie
 blednie Panieńskich licow purpurowa kompleksya, choć ią w Świątyniach
 Boskich z ziemią równaś; Rozmawiaś z Świętymi iako z domowemi y gdyby
 Cię po wielkiej cnot Twoich sławie Świat nieznał, trudno by rozoznać, czy
 Cię Świątynie cnot niewychowały, tak maś pobożną edukacyą. Nawet cno-
 ty same radeby w Twoie wstępowały ślady, gdybyś ie Świętymi nie prze-
 chodził postępkami. Więc dobierać teraz Fortuna páry F: W: M: P:
 WOIEWODZANKO; iakieby lub za zyczliwym sprzyjających Bogom
 losem, poważna luno, y cud urody Pándora życzyć sobie mogła. Y
 wielceby zżądziła Fortuna, gdyby Was była FASNIE WIELMOZNE
 PANSTWO swoim nie zaślubiła koletem. Alhowiem tak was dobrata na-
 tura tak proporcjonalnie ozdobił Honor iakbyście na iednym cnoty tonie
 mykowani byli. Ggyby was Imię nie roznio rzekłym żeście dwie w
 iedney dusze, y owsem światu y niemata została wątpliwość, czy PO-
 TOCKIEGO w BRANICKIEY czy w POTOCKIM BRANICKĄ pominną
 tym Domom miály adorować submissyą. Wszak co Was prośbę roznić może
 Sptywaią w POTOCKICH Genealogią pierwsze Polskie Fámilie y BRANI-
 CKICH Dom nápełniły. Skłaniały się Xiazęce Mitry: cisnęły do ręku
 potrzynaście kroc Hetmańskie buławy y temi BRANICCY Świat rządzi-
 li. Dziwił się sam Mars nigdy nieuchronney POTOCKICH Szabli: prze-
 lektł się Lew Szwedzki w CZARNIECKIM BRANICKICH Herkulesa,
 Zgoła tak Was dobrat Hymeneusz WIELMOZNE PANSTWO iako zy-
 czyła Fortuna, iako prągnął Honor, iako Polskiego Świata konkurowa-
 ty chęci. Toć kiedy się na Was y Nieba y Świat zgádzá, niechże Was
 się y na Złote Zycie nie iedna sprzyścze Wieczność. Tak życzy

Jásnie Wielmożnego Páństwa.

Obowiązane Łáskom.

Collegium Krasnoślawskie Societatis JESU.

STAROZYTNOSC . DOMU

JASNIE WIELMOZNEY J.M. PANNY WOIEWODZANKI

Podnieś wiekami zámárszczone czoło
Zgrzybiały Czásie, ty Sferyczne koło
Swiátá kierujesz, rządysz godzinami;
Złotey klepsydry mierząc atomami,
Wieczności kroki. Jużes ztepił zęby
Krusząc korony, kleynotow Godzięby.
Bądź świadkiem Muzie, czy liczysz tak wiele
Minut w Zegárze, iako Parentele
Już przepędziły lat, BRANICKICH Domu.
Czys wprzod przewrocil twą klepsydrę komu?
Jeszcze Jutrzenka w Morzu zasypiała
Niw złotych srebrną rosą niezasiála;
Nie zaiskrzyły, okiem pierwsze zorze
Gdy Dom BRANICKICH iuz był wpełney porze.
Wprzod Jego splendor na swym Pawilonie
Obaczył Febus, nizli kazał Konie
Sprzegać do wozu; ogniłym promieniem
Nie wprzod się z Niebem witał, niz z Jmieniem
BRANICKICH, pierwey Jch Panskie Pokoie
Zlustrował, nizli Niebieskie Podwoie;
Wprzod ná BRANICKICH bystre rzucił oko
Nizli wrodzonym promieniem wysoko
Zodyák zwiedził. Tu się zdumiál cały
Zkądby tak Swiętne Jmiona powstały.
Pierwey się błysną, niz zaswiecą zorze,
Sący się w krople niz wyleie morze

Zaś się BRANICCY z PURPURATOW rodzą
Zaraz iak słońce świetno ná swiát wschodzą.
Gdy się tak wdzięcznym zábawiał widokiem,
Febus, záfypiac niemogł nocnym mrokiem.
Miłysz to widok mowi: gdy tak wiele
Krwi rodowitey na BRANICKICH czele,
Musz się Tytán kryć, z złotym promieniem.
Widząc iak dawnym wpłynęła strumieniem,
W Polskę. Z wiecznością y na iednym łonie
Są wychowani BRANICCY. Ná Tronie
Zrosli z Honorem. Swe Fortuna koło,
Miasto wezglówka pod dziecinne czoło,
Skłaniała, same cnoty kołysały
BRANICKICH, zatym Majestat niemają,
Sława pełnymi swiatu krolewstwami
Głosiła, miedzy Polskimi Domami
Pierwey BRANICKICH Lucyna powiła,
Nizli Jutrzenka z ranem pospieszyła.
Ledwo tak głośnie usłyszał nowiny
Mars, w zápocony Szyfzak chciał dzieciny
Brac od Lucyny. Majestat zdumiąły
Powaznym okiem zganil progress smiały.
Skinie ná Pańsko wyrobione Trony
Pokaze złote Jowiszow opony,
Pielegnujace Dom BRANICKICH cnoty
Calego Swiata tu zlozcie kleynoty.
Lecz skrzetny Honor gniewliwa posturę
Oblokszy, Pańską rozwinie purpurę,
Wnie obwinawszy Domu BRANICKIEGO,
Pierwszą latorosl, na Orla Polskiego
Wlozyl: nieśc kázac, tam gdzie Febus stáie,
Z obrotnym wozem, kedy zyzne kraie
W złote ugory Fortuna zorała,
Swym kołem, kedy sceptra záfiewála

Gdzie

Gdzie Boatyrow cnych, krwią zfarbowane,
 Skiby, tryumfy rodzą niesłychane,
 Gdzie złoty Wawel, w Niebieskie gránice,
 Wyniosłym kárkiem, cudne swiátu lice
 Troynego Zámku dzwigá. Kędy kołem
 Tanecznym, Nimfy brodząc w nurtách, czołem
 Przed Krolewskimi biją Páłacami
 Wisłáne brzegi spłokuiąc zdrojámi
 Tám gdzie wspaniałe KRAKUSA mogiły
 Lubo wyniosły wierzchołek skłoniły,
 Gdy Woiedwodá Pierwszy, Purpurowy
 Wschod czynić począł BRANICKIM, gotowy
 Senat, w domowe zamieniając progi
 Wmiętkie pieluszki Senatorfkie togi
 Znać dájąc, co się z BRANICKICH urodzi
 Wprzod się do Purpur niżli ná swiat godzi.
 Wszak Jm nie darmo za kolebkę dała,
 Fortuna Senat, bo dobrze wiedziała,
 Ze się BRANICCY tylko Likurgami
 Lub poważnemi rodzą Kátonami
 Nic im dziecinne nie przynoszą láta,
 Tylko sposobne do rządzenia Swiata,
 Ręce, naymnieysze kwilenia płączliwe
 Przynoszą Polszcze rady niełękliwe.
 Toć Starożytność z Purpury musiała
 W ydąć BRANICKICH, zeby pewne miała
 Oyczyzná spezy, że Tronu Polskiego.
 Sceptra, dlá Domu rosną BRANICKIEGO.

*****

****

***

*

Z KOLLIGOWANE SPLENDORY

Z Domem J. W. J. M. PANNY

WOIEWODZANKI

GDybyś się szczerem stał Olympie okiem,
Wypatrzył byś ie nad cudnym widokiem,
Gdy Honor w progach BRANICKICH koczuie,
Wiecznie Fortuna w Domu rezyduie,
Ják by umyślnie kołá nádlámáła,
Bo dlá BRANICKICH tyśiáć ich mieć chciała
Ná którym przedtym Swiátu pleyzer drogi
Wozila, cáły w Jch złożyła progi
Swiętne splendory w Lustry obrociła
Zeby w Pokoiách BRANICKICH Swieciła,
Cud ci to do tąd nigdy niewidány
w BRANICKICH, cáły Swiat zkoncentrowány.
Náyobszernieysze Páństwá w Antenaty
Poszły BRANICKIM, w sciśse kolligáty
Krolestwá, Krolow wielowładne Trony
Lub złotolite mitry y korony
Wdárły się w Páńskie BRANICKICH pokoie
Mocne Hetmánow buławy w podwoie,
Záfadził Honor. á Polskie kleynoty
Wszystkie BRANICKIM obrocił w pieśzczoty
Tu Cudzoziemskich Páńiát Máještaty
Zgromádził, Tu Márs hártowne bułaty
Złożył, Belloná Woienne Tumány
Tu wzbudza; widzieć tu Polne Hetmány
Ják ogniśtego Mársá pierwśze czoło
Rycerskie Mężnych Boátyrow koło
w Progách

w Progách BRANICKICH liczno Szereguią,
Staliście groty tu ná zgubę kuią
Nieprzyacielá, iákby Wulkanowe
Rzucali ogień, czyli Jowiszowe
Pioruny, tymi imprezá Skruszona
Olbrzymská, oraz wolność objaśniona
Tu rozżarzone obroć Febie oczy
Niechay cie splendor BRANICKICH nie mroczy
Pátrz ná Trzeciego w Krolow rządzie JANA
Cátemu Swiátu ogromnego Pána,
Tryumfow metę, á Orłá Polskiego
Gniazdo, zwycięską Tarczą, w BRANICKIEGO
Gryfa, oddáie stráz. potomne látá
Niech wiedzą że się Dom BRANICKICH bráta
Zc krwią Krolewską. SOBIESKICH puklerze
Zkolligowane gdy czynią przymierze
Z BRANICKICH Domem, ná wieczność ármuią
Godne Potomki. Zwycięskie gotuią
Xiążetá Polskie SANGUSZKOWIE tory
Do niesmiertelney słáwy, ktore skory
Jezdziec szerokim Krokiem adumbruie
Gdy ledwie Ziemi w biegu dostępuie.
Precz z wolney drogi, zdrádlivi Lefzkowie
Nie wászą Scieszką wiozą SANGUSZKOWIE
Do Fortunnego kresu, BRANICKIEGO
Domu powinny ligę, lecz drugiego
Szukáią Swiata, bo im ieden máły
Zeby go zadość te dwa Domy miáły.
Xiążęcy Orzeł RADZIWIŁOW, kędy
z BRANICKICH Domu gornolotne pędy
Wynosi? niesie wiecznością niezryty
Cháráker w brudnym pierzu, ze nábyty
Cd słoncá Fortun u BRANICKICH, dáie
Znać, gdy ku Niebu lecąc ledwie ziaie

W Krolewskim Orłá WISNIOWIECCY pierzu
Ná doświádczonym Zwycięstwá puklerzu
Cáŕe Empiry w Dom BRANICKICH wnoszą
Czy az pod Niebem kolligaty głoszą.
Schyláią gwiazdy y Miesiáćá rogi
w Przeswiętnę Domu BRANICKIEGO progi.
Lecz widzę Sáme tego Niebá chciáły
Zeby Jch cudne ozdoby widziáły.
Wszak z Zádumieniá áze się zegnáią
Nád Jch Splendecą Krzyżem, który máią
Zás LUBOMIRSCY Piskáryą nową
Wpłynęli do Nich, ktorá nád perłową
Drofszą krynicę leie, bo SRZENIAWE
w Ktoym nie iednę Márs topił buławę.
Náwet drogiego piásku tyle Zbywa
w Bogáтым Hermiè, w iák liczne opływa
Skárby, SRZENIAWA Złoty, y ten drogi
Depozyt skłádá pod Gryfowe nogi.
Náto Wáleczny CZARTORYISKICH godził
Rycerz, żeby się BRANICKIM urodził
Zkolligowány. O tym też myśleli
Herbowną Głową LESZCZYNSCY by mieli
Jch Kolligáty. Zbroyná FREDROW głowa
Jm się Skłoniłá. Nietepá podkowa,
Cnych KONIECPOLSKICH, náto też kroczyła
Zeby zlinij Wászey nie zdrożyła
BRANICCY. Swoie flády Purpurowe,
Mársowym potem, Wám ie zá domowe
Dali ZOŁKIEWSCY. á w ktorey pływála
Fortuná Polska, do Wás skierowála
Náwę CZARNIECKICH. Bystrólotná strzáła
SAPIEIOW, Cáŕey Litwie pokázála
Drogę do wászych progow. Nie mármury
Proste ciosácy, lecz sáme struktury

Fortunne

Fortanne, Polskich Honorow instrument,
 Oyczyłty kleynot, wśádzili w postument,
 BRANICKICH Domu TARŁOWIE, ná progu
 BRANICKICH, wschodnim przycinaiać rogu
 Xiezycom, kárby zwycięskie znaczyli.
 Kiedy go w swoim bydz Domu bácii.
 Pi-omienczyk ŁASZCZOW, przeswietne Splendory
 Powinne swemu Domowi i Honory
 Wniost do BRANICKICH, y mury skalište
 Lew przeskakuiać, zeby wiekuište,
 Palił Południe niezgałłym promieniem,
 Przed wiekopomnym BRANICKICH imieniem,
 Junoszy swego KURDWANOWSCY Runa,
 Jm powierzyli; z ktorego Fortuna
 Purpury Polszcze wiła. Srebrne groty
 ZAMOYSKICH, miedzy Składnymi Obroty
 Pennow, zá metę, iuz nie pierścien máia,
 W BRANICKICH progi swoy kleynot Składaią
 Marsowym mieczem ułozone role,
 Przyłaczył Honor KOTWICZOWSKIE Pole
 Do Wászych Progow, iako płodná Niwa,
 Urodziła Wam liczne zwycięstw zniwa,
 Podpora Polski WALEWSKICH, Kolumny
 O Ktore sobie Nieprzyiáciel dumny
 Postracał Kárki; to mocno wspieraią
 Ze w Wászym Domu y wieczność przetrwaią.
 Wszystkie Honory co się Zaciagnęły
 Pod ZEBRZYDOSKICH, Chorągiew, stánęły
 Nie u Fortuny gospoda, lecz w Domu
 Wászym BRANICCY; słuzać wam nie Komu.
 Tyfiącznę inne Oyczyzny kleynoty
 Zdobia BRANICKICH, do Jch wielkiey cnoty
 Nálezą Niebá, Ktore JM KOSTKOWIE.
 Zkolligowáli w Oyczyłnym Dąbrowie.

w Roży MĘCINSKICH, którą krew skropiła
Męczeńską, żeby Dom Wąsz ozdobiła
Bierzcie BRANICCY inkrementa nowe
Niech Wam przynosi lata Purpurowe
Wszak nie inaczey Hymen obiecuie
Gdy Krzyż POTOCKICH do Was importuie
Ktory wiek złoty y szczęśliwe lata
Rodzi, przeciwne wyniszczając fata,
Bo niech Belloná piorunem błyskała
Polská POTOCKICH Krzyżem się zegnała.
Niech za Oyczyznę Márs przy broni stawał
W Krzyżu POTOCKICH zwycięstwá wygrawał
Tego BRANICCY Skárbu dostáiecie
Z Którym Fortunne Sukcessá bierzecie

Z Ł O T E T A L E N T A

J. W. J. M. P A N N Y

W O I E W O D Z A N K I

Pieśćidło Swiátá cnot wybornych Zbiorze
Gásną przy Tobie Purpurowey zorze
Jutrzenki; kogosz cnotą nie celuiesz?
Gdy z Sámy m Febem pięknością certuiesz.
Nikną przy Tobie Bogin Froncymery
Wstydzą się przy Twych licách, swoiey cery
Cudne Heleny. y same ozdoby.
Ztwey się nie mogą nácieszyć Osoby.
Jákzes Złotego PILAWĘ nie miała
Zwábic do siebie, ktorás przewyszfzała
Urody Swiátá. Powiem prawdę Smiele,
Jásnych splendorow y ozdob tak wiele
Lub złotych Febus nie liczy promieni

Gdy

Gdy południowym cuglem konie pieni.
 Różowe usta są kándor maluje
 A wdzięczność gładką wymowę kształtuje
 Srebrnym strumieniem płynące krynice,
 Nieумыły się do twojej Zrenice,
 Jakbyś powieką słońce pokrywała
 Czy miało oczu dyament chowała.
 Usiane kwiatem Pestánów ogrody
 Ani podobne do twojej urody.
 Choćbym z subtelnym Apelleśa stawił
 Pędzlem, dármobym y Zeuxesá bawił
 Bo chociażby mu y Sámá Fortuna,
 Dala ná pędzel Kolchickiego Runá
 Nie stałoby mu ciekawego wzroku
 Przy iásnym Twojej ozdoby, widoku.
 Jutrzenka która ráno w Niebie czuje,
 Czoło iásnymi gwiazdami pudruje
 Lubo się w morskie wpátruje krzysztály
 Zeby jej wdzięczność twarzy pokazały,
 Musi się jednák dziwić twej urodzie
 Niemaiąc takiej przy ránnej pogodzie.
 Coz Niebá náto? gdy ozdób tak wiele
 Widzą w niewinnej duszy, ile w ciele
 Ktorá iásnieje cniemi tálentami
 Jak i krzęcemi obłoki gwiazdami.
 Chociąsz ná wybor wszystkie cnoty w Tobie
 Zkoncentrowáne, jednák przecię Sobie
 Zazdroścżą, káżdá rádaby Cię miała
 A Tyś je wszystkie do Sercá zebrała
 Więc iákoby się náto wyfadyły
 Zeby Cię nád myśl ludzką ozdobiły
 Certuią z sobą, wstyd krwawym kolorem,
 Fárbuiec usta, tym niewinność wzorem,
 Sniezystą bárwą Cerussę náładzá;

W purpurowey ozdobie dogądza.
Wspaniały wysoko celuie
Gdy istną w Tobie Mądrość adumbruie.
Czładek wielki y umysł niemący
Jakiemu Ziemi Boginie niemiący
Gdybycie Polską; BRANICKĄ nieznają.
Mądrą Minerwę mieczy z Ciebie chciały.
Lecz Świątobliwość BRANICKIM wrodzoną
w Tobie na oko Świątu wyrazoną.
Za Cię wydaie po gruntowney Cnocie.
To nieustannej do Bogá ochocie.
Ciepłota z powagą státek nieużyty
Twoj to wrodzony tálent, nienábyty
Pierwszą Odważną była Heroiną.
Niż Kwilącą się w pieluszkách dzieciną.
Waga odwážne Heroiczne Spráwy
Królewskiej chwile te były Zábawy
Ty meś bawiła myśli delikátne.
Co szło w publiczne dobro, nie w prywatne
Zámysły twoie dotąd Zámierzają
O co Ojczyzny Stány zabiegają
Tykoć Lucyną tego nieprzydają
Zebys w Senacie do spraw Zásiadają.
Toć iuz Pánięńskiej powódze náchylic.
Jwierz y głowę muszę, bo się zmylic;
W Długim cnot Twoich Lábiryncie boię
Dármo nád niemi letkie pióro znoię
Niech ie WIELMOZNY POTOCKI, ráchuie,
Ktore Kosztownym Pilawą szacuie
On ie sám tylko liczyć może godnie
Gdy Hymen iásne zapálá pochodnie.
Polską ie Temis iuz dobrze zwázyła,
Ktorem MARSZAŁKA láskę nákloniła
Bo gdy się miłe affektá wpisały

w Aktorat

w Aktorát, wszystkich wotá Kryskowały
Osádził: Hymen niech przyidzie do spráwy
Godná BRANICKA złotego PILAWY.

H Y M E N E V S Z

J. W. J. M. P A N N Y

W O I E W O D Z A N K I

PRecz złotowłosy z twym promieniem Feb'e,
Bo cie, ELZBIETY Hymen w Umbrách grzebie
Ná Szczerozłote oká twego mgnienie.

Snują się brudne długim pámem cienie
Juz y Jutrzenká glanc ná Czele mieni

Hymeneuszá dociekszy promieni
Náwet Fortuná Oczy Záwiązáłá

Zeby Zazdrofnyim okiem niepátrzáłá

Ná twe splendory, Cudná Swiátu DAMO

Ktorych Ci Záirzy náwet Szczęście sámó

Więc Hymen zebrze, ukroć długie spezy

Czásby zyczliwym chęcióm doysć imprezy

Gásnie Dyáment lub w złotym pierścieniu

Tetrycznym mrokiem ćmisie, iák w więzieniu

Scisniony mocną ligą złotey Sfery,

Teskni do twoich rąk perłowey cery.

W Slubney koronie tyle Orátorá

Co licznych pereł, co Kwiat, to peróra

Wiją się złote sznury, w periody,

d 86

Jzwiężyłym Stylem zebraż twey Swobody-
 Supplikuiącey o Pánięńkie skronie
 Nákłóń WIELMOZNA Panno ku Koronie
 Głowy, ktoraci cny Hymen flubuie.
 Ktorą Cię Polſki Senat koronuie.
 Byleś ią tylko ná Pánienskie czoło
 Przyięłá, ftánieć zą Fortanne Koło.
 Jowſzem Sáamá będzie wnicy Kwitnełá
 Wieczność, byle Ci ná ſkroniách Stánełá
 Tego czekáią Zycźliwe okrzyki
 Muz, ſpływáiącym łamiąc czáſom Szyki,
 Czyń MŁODE PANSTWO Affektow przymierze.
 Od Lutni Hymen nech nádzieię bierze;
 Ktorá gdy do WAS zgodnie alluduie,
 Takie Oyczyźnie Szczęście ominuie;
 Gdy Sobie ręce Te Dwá Domy daią
 Ná Oyczyzny ſię Szczęście Sprzyſięgáią.
 Powiedz Oyczyzno? czycie wſzdy potkáłá.
 Dánińá taká, iáko kiedy dáłá
 Rękę POTOCKIM BRANICKA? dánińá
 Tákowá, wielká Oyczyźnie Nowiná,
 Ktoż niewie? gdy ſię Te Polſkie Kleynoty,
 Rownymi Niebu złączáią Przymioty.
 Ze Skárb bogáty Oyczyzná zſkuie,
 Ktory wiecznościá Muzá koronuie.

*****

ggggggggggggggggggggggggggggggggggggg
 ggggggggggggggggggggggggggggggggggg
 ggggggggggggggggggggggggggggggggg
 ggggggggggggggggggggggggggggggg
 ggggggggggggggggggggggggggggggg

1000-

(47)

180- / RXX

l.c.

